

skal betjene Hospitalet paa Søkvæsthuset, thi Søværnet har tilstrækkelige Læger til det Brug, og hvis det skal være nødvendigt at anvende nogen af Hærens Læger til Medhjælp, er der ikke noget i Vejen derfor. Og naar det ærede Medlem spørger, om det nye Hospital skulde eksklusivt benyttes af Søværnets Patienter, skal jeg dertil svare, at det er ikke Meningen. Meningen er, at de Artilleriafdelinger, der ere indkvarterede paa Christianshavn, skulle henlægge syge paa det nye Hospital. Man vil selvfølgelig indrette det saaledes, at der bliver saa vidt muligt rimelig Plads paa begge Hospitaler, og det skal altsaa ikke være udelukket, at der kan komme Patienter fra Hæren paa det nye Sygehus. Jeg anbefaler derfor atter Sagen til hurtig og velvillig Behandling.

Brandes: Den højtærede Forsvarsminister brugte det Udtryk, at han gik ud fra, at der ikke var mange Dage tilbage, inden Rigsdagen slutter. Jeg kan selvfølgelig ikke have nogen Mening om, paa hvilke Betragtninger den højtærede Forsvarsminister grunder dette, men naar han udtaler sig saaledes her i Landstinget, maa jeg jo tro, at det er Meningen fra Regeringens Side at slutte Rigsdagssamlingen om faa Dage. Det maa Regeringen jo gøre, naar den vil, men jeg maa dog protestere imod, at Rigsdagen, i dette Tilfælde Landstinget, stilles saaledes, at der foreligger en Trusel fra Konseilspræsidentens Side om at slutte Rigsdagen og derigennem et Forsøg paa at forcere Rigsdagens Arbejde paa Punkter, hvor det er ganske urimeligt, at Rigsdagen skal arbejde med en saadan Hastighed, som forudsættes fra Regeringens Side. Det er efter min Mening, for at bruge et Udtryk, der for nylig er brugt af et æret Medlem her i Tinget, uværdigt for Rigsdagen at lade sig skræmme til at arbejde hurtigere paa Sagerne, end den ellers vilde gøre. Nu have vi efterhaanden her i Tinget faaet oversendt fra Folketinget en hel Række Sager, som man under andre Omstændigheder efter min Mening vilde behandle langt grundigere og langt omhyggeligere, hvis man ikke havde hængende dette Sværd over Hovedet, at Regeringen kunde falde paa en af Dagene at slutte Rigsdagen, og jeg vil i alt Fald hævde dette, at hvis man ikke bliver færdig med en eller anden Sag — jeg kunde nævne adskillige, men jeg kan ogsaa godt tage denne Sag, som synes mig af Vigtighed, og som jeg ingenlunde stiller mig uvillig

overfor —, er det virkelig Regeringens Skyld og ikke Rigsdagens, i dette Tilfælde Landstingets. Det ærede Medlem, der talte for Konseilspræsidenten (Sonne), sagde, at det var Folketingets Skyld, naar denne Sag kom saa sent til Behandling her i Landstinget, og det er ganske sandt, den blev forelagt i Folketinget en af de første Dage af Oktober og er først naaet til første Behandling her den 31. Maj, men i videre Forstand er det ganske sikkert Regeringens Skyld, naar Folketingets Flertal, som er Regeringens Parti, har holdt denne Sag hen i Udvalget indtil de allersidste Dage af Maj, og saa har virkelig ikke Konseilspræsidenten nogen Ret til at komme op til Landstinget og sige: Nu maa De Herrere skynde sig, for nu lukke vi for eder. Ja, vær saa god, saa luk, men saa faar De heller ikke Sagerne gjort færdige fra Rigsdagen. Og det er dog i højere Grad Regeringens Ansvar, om Sagerne blive gjort færdige, end det er Rigsdagens, i dette Tilfælde det høje Landstings. Dette skal ingenlunde sige, at jeg stiller mig uvillig overfor denne Sag, eller at jeg ikke med Glæde er med til at behandle den, men det skal ogsaa sige, at jeg ikke vil modsætte mig, at der nedsættes Udvalg om Sagen til at tage den under Overvejelse. Saa kan Regeringen, som sagt, slutte Rigsdagen, inden Sagen er færdig i Landstinget, det bliver den højtærede Konseilspræsidents Sag.

Forsvarsministeren (Klaus Bernsen): Jeg vil nødig gøre det ærede Medlem Uret, men det vilde være at gøre det ærede Medlem Uret, dersom jeg paastod, at han havde talt om den foreliggende Sag; han har talt om andre Ting, idet han har villet paadutte mig, at jeg vilde bruge en Slags Trusel for at skræmme Landstinget til at skynde sig for at blive færdig. Jeg har kun tænkt, at jeg imødekom et almindeligt Ønske om saa snart som muligt at slutte Rigsdagen, og deri ligger ikke nogen som helst Trusel af nogen Art. Tinget skal nok faa Lejlighed til at tilendebringe Forhandlingen af de Sager, der ere mest brændende i dette Øjeblik, men jeg haaber, at naar det er sket, ville alle være enige med mig i det ønskelige i at slutte Rigsdagen. Der foreligger ikke i saa Henseende nogen som helst Trusel fra min Side. Det undrer mig, at det ærede Medlem finder sig foranlediget til at staa op her og klage over Folketingets Arbejde og uden nogen som helst Foranledning ægge en Stemning op imod mig her i Tinget, som om jeg